Εναλλακτική πληροφόρηση

Δέφτερη Ανάγνωση

Ειδήσεις για τη βδομάδα και σχόλιο για τις εξελίξεις

ΤΟΠΙΚΑ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

ΔΙΕΘΝΗ

ΤΟΠΙΚΑ

Νεοφιλελεύθερη αναδίπλωση: Δημόσια δυσφορία και κομματικό «άδειασμα» στη Βουλή

Η κατάσταση με τα παγώματα κονδυλίων από την Βουλή έφτασε στο αποκορύφωμα της, την αρχή της εβδομάδας όταν το πάγωμα των κονδυλίων για νέες προσλήψεις ή ανανεώσεις συμβολαίων στα νοσοκομεία οδήγησε ουσιαστικά στο κλείσιμο υπηρεσιών. Ταυτόχρονα, στο ΡΙΚ οι επιθέσεις του δίδυμου, Α. Νεοφύτου και Ν. Παπαδόπουλου, δεν φάνηκε να έχουν ανταπόκριση ούτε στα μέλη του διοικητικού συμβουλίου που πρόσκεινται στα κόμματα τους, ούτε και με τους εργαζόμενους, οι οποίοι σε ένα γενικό πλαίσιο, φάνηκαν να κρατούν μια στάση ενότητας. Αξίζει, πάντως, να σημειωθεί ότι ένα από τους επικεφαλής της ΣΕΚ στο ΡΙΚ προσπάθησε σε ένα στάδιο να κινηθεί προς την κατεύθυνση του δίδυμου, αλλά περιορίστηκε στις διαβεβαιώσεις ότι η συντεχνία θα φρόντιζε για τους υπάλληλους με δάνεια μέχρι να αποδεσμευτούν τα κονδύλια. Τελικά σύμφωνα με τον Πολίτη, φρόντισε για να ξεπαγώσει η δικιά του προαγωγή.

Το γενικότερο κλίμα, όμως, δεν ήταν όπως, ενδεχομένως, να το περίμεναν οι Νεοφύτου-Παπαδόπουλος. Η εικόνα των νοσοκομείων χωρίς ικανοποιητικό προσωπικό ήταν η πραγματοποίηση μιας προειδοποίησης που είχε γίνει από τον Φεβρουάριο και προκάλεσε αντιδράσεις. Ακόμα και ο Φιλελεύθερος δημοσίευσε κριτικό σχόλιο για την προσπάθεια χρησιμοποίησης των προϋπολογισμών για την υγεία για πολιτικούς σκοπούς. Είναι πιθανό ότι οι νεοφιλελεύθεροι περίμεναν να στραφεί η δυσφορία ενάντια στην κυβέρνηση, κάτι τέτοιο περίμεναν και τον Δεκέμβριο όταν ανακοινώθηκαν οι παγοποιήσεις. Η συνειδητοποίηση, ωστόσο, ότι ουσιαστικά το κλίμα κατευθυνόταν και πάλι εναντίον τους, οδήγησε σε άτακτη υποχώρηση. Ξαφνικά, τόσο ο Παπαδόπουλος όσο και ο Νεοφύτου, άρχισαν να μιλούν σαν φιλεργατικοί. Υπήρχε ένα σαφώς αρνητικό κλίμα το οποίο δεν φάνηκε να το περίμεναν. Προφανώς δεν έμαθαν από το φιάσκο του Δεκέμβρη.

Σε αυτό το πλαίσιο ήταν βέβαια αναμενόμενο ότι θα έπρεπε να γίνει μια υποχώρηση, απλώς ίσως να ανέμεναν ότι η υποχώρηση θα είχε και ένα στοιχείο που θα τους έδινε την ευκαιρία, εκτός από το να ρίξουν αντιπολιτευτικές κορόνες να κάνουν και μια επίδειξη δύναμης, κάτι που φαίνεται να το έχει ανάγκη ο Ν. Παπαδόπουλος. Και σε αυτό το πλαίσιο, η παρέμβαση του Ν. Αναστασιαδη, όπως και τον Δεκέμβρη, θα εμφανιζόταν ως σωτηρία. Σε αυτήν την περίπτωση, όμως, η παρέμβαση και η

κοινοποίηση της παρέμβασης είχε ένα εντελώς διαφορετικό πλαίσιο: την Τετάρτη, ο Πολίτης κυκλοφόρησε με πρωτοσέλιδη είδηση για την διαφοροποίηση του Αναστασιαδη. Έχει μάλιστα και την χαρακτηριστική ατάκα: «Συνοπτικό άδειασμα Αβέρωφ. Δεν θα ταυτίσω τη δική μου πρόταση με την κοινωνική αναλγησία».

Το άδειασμα διαψεύστηκε βέβαια, αλλά η εικόνα παρέμεινε. Ο ΔΗΣΥ όχι μόνο άλλαξε θέση, αλλά στην αλλαγή περιλήφθηκε και η αναβολή συζήτησης της επέκτασης του ορίου αφυπηρέτησης για μετά το Πάσχα ή ίσως και πιο μετά. Αξίζει να υπενθυμίσουμε ότι αναβολή είχε γίνει και το Δεκέμβρη μετά την αυθόρμητη απεργία των δημόσιων υπαλλήλων. Και στην περίπτωση του ορίου αφυπηρέτησης υπήρχε, σαφώς, μια αναδυόμενη κοινωνική συμμαχία στην οποία συμμετείχαν και δεξιά συνδικάτα ή συνδικαλιστές. Στο χώρο του ΔΗΚΟ η διαφοροποίηση πήρε πιο δραματικούς τόνους, καθώς η νεολαία του κόμματος συμμετείχε στην διαδήλωση έξω από την Βουλή. Ταυτόχρονα, ο Καρογιαν κανόνισε συνάντηση με την διεύθυνση του ΡΙΚ. Έτσι και αλλιώς το ΡΙΚ, έχει μια μεγάλη μερίδα από άτομα που πρόσκεινται στο ΔΗΚΟ.

Η διαφοροποίηση του Ν. Αναστασιάδη είναι ενδιαφέρουσα τόσο για το προφίλ, το οποίο θέλει ο ίδιος να προβάλει όσο και για τα ρεύματα τα οποία υπάρχουν στην κοινωνία. Το ότι και ο Πολίτης επέλεξε να προβάλει αυτήν την εκδοχή είναι ενδιαφέρον. Ο Φιλελεύθερος δεν κράτησε αρνητική στάση, αλλά όταν διαμορφώθηκε πια το κλίμα, ο διευθυντής σύνταξης έγραψε ένα μάλλον δακρύβρεχτο κείμενο γιατί η έμφαση δεν πήγε στην κυβέρνηση αντί και πάλιν στην Βουλή.

Τη Δευτέρα 9/4 ο Φιλελεύθερος πρόβαλε πρωτοσέλιδα μια προσπάθεια του Αβέρωφ να συγκρίνει το ΡΙΚ με τα ιδιωτικά κανάλια για να υποστηρίξει την άποψη του μετά το «άδειασμα» του και την ειρωνεία που εισέπραξε. Είναι γνωστά, από την εποχή των αντιπαραθέσεων του με τον Σταυρακη, τα περίεργα «μαθηματικά» του Αβέρωφ που συγκρίνουν ανόμοια, ή λογοκρίνουν στοιχεία, για να δικαιώσουν κάποιο προαποφασισμένο «συμπέρασμα». Η σύγκριση ενός ιδρύματος με πολλαπλές λειτουργίες -με 4 ραδιοφωνικούς σταθμούς λ.χ.- με θυγατρικά τηλεοπτικά κανάλια από την Ελλάδα είναι σαφώς παραπλανητική. Όπως και το γεγονός ότι η σύγκριση δεν παραπέμπει σε ανάλογες εμπειρίες ευρωπαϊκών δημόσιων ιδρυμάτων. Το ότι η έκθεση σταματά στο 2011 είναι ενδιαφέρον. Το ότι το ΡΙΚ ξεπέρασε το Μέγα και βρέθηκε να μονομαχεί με τον Αντένα για την δεύτερη θέση, μάλλον δεν πρέπει να ευχαρίστησε μερικούς.

Προεκλογικά: ο "ενδιάμεσος" ψάχνεται, το ΑΚΕΛ ανοίγει τις επιλογές και ο Λιλλήκας προσφέρεται

Την Τρίτη 3 Απριλίου, τα τέσσερα κόμματα πέρα από το ΔΗΣΥ και το ΑΚΕΛ, τα οποία αυτοπροσδιοριστηκαν ως «ενδιάμεσος χώρος», είχαν την πρώτη σύσκεψη. Πέρα από τα χαμόγελα και την εκτενή προβολή - με δεδομένο ότι δύο εφημερίδες και τουλάχιστον δύο τηλεοπτικά κανάλια περιμένουν να στηρίξουν τον επίδοξο υποψήφιο - υπήρξαν και διαφοροποιήσεις. Το ΔΗΚΟ επέμενε στην θέση ότι η προσπάθεια έπρεπε να είναι ανοικτή σε «όλες τις δυνάμεις», όπως φάνηκε και από τις δηλώσεις του εκπροσώπου του την επομένη. Ένα παράθυρο, το οποίο βέβαια επιτρέπει στη ηγεσία του ΔΗΚΟ να διερευνήσει τόσο τις πιθανότητες συνεργασίας στον κεντρώο χώρο, όσο και εν δυνάμει συμμαχίες με «άλλους» -όπως την αριστερά- με άξονα την γραμμή της «ενότητας» αλλά με υποψήφιο από τον «χώρο» του ΔΗΚΟ – και στην περίπτωση συνεργασίας με την αριστερά με υποψήφιο «κεντροαριστερής» απόχρωσης σύμφωνα με την διατύπωση στο αρχικό έγγραφο του ΔΗΚΟ.

Την Κυριακή, τόσο ο Φιλελεύθερος, όσο και ο Πολίτης, μετά από δύο εβδομάδες σιγουριάς για την υποψηφιότητα Χριστόφια, ξαφνικά άρχισαν να παρουσιάζουν την πιθανότητα ότι δεν θα επιδιώξει επανεκλογή ο νυν Πρόεδρος. Στα σενάρια του Φιλελευθέρου υπήρχε και η αναφορά ότι γίνονται και συζητήσεις με το ΔΗΚΟ. Ο ίδιος ο Πρόεδρος, πάντως, κράτησε κλειστά τα χαρτιά του όταν ξανά ρωτήθηκε.

Σε αυτό το πλαίσιο της ρευστότητας, ανακοίνωσε και ο Γ. Λιλλήκας την υποψηφιότητα του. Η σημειολογία ήταν εκφραστική: δήλωσε ότι μίλησε με όλους τους ηγέτες κομμάτων του «ενδιάμεσου χώρου» πλην του Μ. Κάρογιαν τον οποίο "δεν βρήκε στο τηλέφωνο". Ο Ν. Παπαδόπουλος, αντίθετα, δήλωσε ότι το όνομα του Λιλλήκα θα είναι στις επιλογές, ενώ η ΕΔΕΚ κράτησε αποστάσεις. Η γενική εικόνα παραμένει ότι ο Λιλλήκας θα διαπραγματευτεί μετεκλογικά ανταλλάγματα, είτε με την απόσυρση της υποψηφιότητας του είτε με την ανταλλαγή όσων ψήφους μαζέψει με κάποιο υπουργείο ή, γενικότερα, πόστο. Ο αρχιεπίσκοπος πάντως την Δευτέρα δεν φάνηκε ικανοποιημένος από τα δεδομένα.

Η θεσμική κρίση της Βουλής: ο Θεμιστοκλέους, η Διαπλοκή με τα Κανάλια και τα σκάνδαλα της Επιτροπή Οικονομικών

Την Δευτέρα 9/4 ο Πολίτης είχε πρωτοσέλιδο τίτλο, με ανάλογα μεγάλη φωτογραφία, που φαινόταν να εστιάζει, και πάλιν στον Χριστοφια: «Σβήνει Λαπορτα

ο Πρόεδρος Χριστοφιας». Η εξέλιξη, ωστόσο, της συζήτησης εστίασε στην μικρή φωτογραφία του πρωτοσέλιδου – τον τέως βουλευτή του ΔΗΣΥ, Α. Θεμιστοκλέους παρά στον Πρόεδρο. Όπως φάνηκε ο κ. Θεμιστοκλέους, από την ακροδεξιά πτέρυγα του ΔΗΣΥ, και ιδιαίτερα κριτικός για την Προεδρία Χριστοφια, είχε αρνηθεί να πληρώσει 4 πρόστιμα για παραβάσεις τροχαίας και επειδή καταδικάστηκε από δικαστήριο δημιουργήθηκε θεσμικό πρόβλημα λόγω της ασυλίας των βουλευτών. Και έτσι ο Γ. Εισαγγελέας εισηγήθηκε το Πρόεδρο να του παραχωρηθεί χάρη για να λυθεί το συνταγματικό πρόβλημα. Ο κ. Θεμιστοκλέους αρνήθηκε οποιαδήποτε ευθύνη, ενώ ο Γ. Εισαγγελέας τον κατηγόρησε ότι οδήγησε το θέμα σε κρίση ενώ μπορούσε να πληρώσει το πρόστιμο και να λυθεί το ζήτημα. Βέβαια, το εξώφυλλο του Πολίτη έμεινε μετέωρο, αφού και ο αρχισυντάκτης του, ο Σ. Παρούτης εστίασε τελικά στον Θεμιστοκλέους και στην Βουλή – οπότε το πρωτοσέλιδο με τον Χριστόφια που «σβήνει λαπόρτα» -αντί λ.χ. για τον Θεμιστοκλέους που δεν πληρώνει] ήταν το λιγότερο παραπλανητικό.

Η εστίαση, ωστόσο, στην Βουλή και τα προβλήματα του θεσμικού της ρόλου έχουν αρχίσει να τίθενται και να διευρύνονται. Κατά την διάρκεια της συζήτησης στην Βουλή για το ΡΙΚ ο Χ. Στυλιανιδης του ΔΗΣΥ, ο οποίος θεωρείται από τους βασικούς εκπρόσωπους της φιλελεύθερης πτέρυγας, έσπρωξε ένα βήμα πιο πέρα την διαφοροποίηση αυτής της τάσης από τον Αβέρωφ, θέτοντας θέμα για την επίδραση των ιδιοκτητών των ΜΜΕ πάνω στην πολιτική. Το ΑΚΕΛ βέβαια συμφώνησε. Ωστόσο, η εισήγηση να εμπλακεί η Βουλή στην διερεύνηση του θέματος μοιάζει κωμική: μια μεγάλη μερίδα των βουλευτών, ήδη, προσφέρουν εξυπηρετήσεις σε καναλάρχες. Ο επικεφαλής λ.χ. των «Οικολόγων» είναι γνωστό ότι συμπεριφέρεται σαν εργαζόμενος σε κανάλια όταν πάει σε πολιτική σύσκεψη ή σε συνέδρια του εθνικού συμβουλίου, κάνοντας «άμεση αναμετάδοση» του τι λέγεται. Αντίστοιχα, βουλευτές όπως ο Κουλίας θεωρούνται ότι ανήκουν σε συμφέροντα - όπως η Αρχιεπισκοπή - ή κανάλια, όπως ο Αντένα, παρά σε πολιτικές απόψεις. Και ανάλογα μπορεί να πει κάποιος για αρκετούς βουλευτές.

Οι ένταση των συζητήσεων στην Βουλή έθεσε για πρώτη φορά και το ζήτημα της ιδιοτελούς συμπεριφοράς αξιωματούχων με τις ειρωνικές αναφορές σε «πρίγκιπες» - και η ενόχληση του Ν. Παπαδόπουλου ήταν αποκαλυπτική για το κατεύθυνση των επιθέτων. Το ζητούμενο, όμως, είναι το ευρύτερο πρόβλημα αξιοπιστίας της Βουλής ως θεσμός. Ιδιαίτερα, η λειτουργία της επιτροπής οικονομικών αποτελεί ένα

σκάνδαλο, το οποίο όλοι ξέρουν και το οποίο συγκαλύπτεται εκτός από κάποιες περιπτώσεις, όπως τον Δεκέμβρη ή την περασμένη εβδομάδα όταν αποκαλύπτονται λόγω των συνεπειών. Η χρήση των δημόσιων οικονομικών για ικανοποίηση προσωπικών λογαριασμών και εμμονών, είναι από μόνη της ένα ζήτημα, αν και βέβαια δεν αγγίζει το βαθύτερο σκάνδαλο της εποχής: την συμμετοχή δικηγόρου τράπεζας σε επιτροπή που αποφασίζει για θέματα των τραπεζών. Αν λ.χ. κάποιος πολίτης προσφύγει σε δικαστήριο για την διαπλοκή συμφερόντων του Ν. Παπαδόπουλου, είναι ανοικτό ζήτημα πως θα στηριχθεί η νομοθεσία που εγκρίθηκε για τις τράπεζες.

Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα της μετατροπής της επιτροπής Οικονομικών σε προσωπικό φέουδο ρουσφετιού, είναι τα κονδύλια για την αγγλική σχολή, όπου ο Ν. Παπαδόπουλος εκβιάζει με στόχο να εξυπηρετήσει την επιθυμία του για διαμοιρασμό πόστων ή εξουσίας σε γνωστούς και φίλους του με διορισμό στο Συμβούλιο ή άλλωσπως. Ήδη έχει κοινοποιηθεί λ.χ. ότι το νομοσχέδιο το οποίο «κατασκεύασε»/ σύνταξε ο Ν. Παπαδόπουλος, προσπερνώντας μάλιστα τους ενδοιασμούς του Ν. Τορναρίτη της επιτροπής Παιδείας της Βουλής, για την Αγγλική Σχολή είναι αντισυνταγματικό. Επειδή, όμως, λίγοι ασχολούνται με την Αγγλική Σχολή, ο Ν. Παπαδόπουλος βρήκε την ευκαιρία να κάμει και πάλιν επίδειξη της ανάγκης του για επίδειξη δυναμης με το να δεσμεύσει/ σταυρώσει κονδύλια.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Πισσαρίδη εσύ σούπερσταρ

Την περασμένη βδομάδα, μια σειρά από οργανώσεις δημοσίων υπαλλήλων εξέφρασαν επίσημα την αντίθεση τους στην αύξηση του ορίου συνταξιοδότησης που επιχειρείται από τις κοινοβουλευτικές ομάδες ΔΗΣΥ-ΔΗΚΟ. Και ενώ, λόγω του γεγονότος ότι η πρόταση αυτή δεν βρήκε σχεδόν καθόλου κοινωνική στήριξη, καθώς όλες οι οργανώσεις εργαζομένων, ακόμα και αυτές που πρόσκεινται στα κόμματα αυτά διαφώνησαν, αναγκάζοντας τον ΔΗΣΥ και το ΔΗΚΟ να αναβάλουν την πρωτοβουλία τους για το 64ο, εμφανίστηκε μια συνέντευξη του κ Πισσαρίδη στο ΚΥΠΕ στην οποία προτείνει να ψηφιστεί τώρα νόμος για το 65ο και να ανασταλεί, όμως, η εφαρμογή του για το 2014. Συνεχίζει μάλιστα ότι στο «2016 με 2017 να

ανεβούν στο 67 και σιγά – σιγά», όπως είπε, «να πηγαίνουμε προς τα πάνω μέχρι να φθάσουν το 70ο έτος ηλικίας».

http://paratiritirioergasias.blogspot.com/2012/04/blog-post_05.html

Ο κύριος Πισσαρίδης, όμως, δεν λέει μόνο για το πότε νομίζει πως δικαιούνται οι εργαζόμενοι την σύνταξή τους. Μιλά για μια σειρά από τεράστια θέματα κάνοντας πολύ συγκεκριμένες εισηγήσεις πολιτικής σαν να παρουσιάζει κάποιο πρόγραμμα διακυβέρνησης εν είδει πολιτικού μανιφέστου: Αν στηρίξει το κράτος τις τράπεζες να μην έχει δικαίωμα ψήφου, τα κέρδη από το φυσικό αέριο να μην επενδύονται από την κυβέρνηση αλλά από την Κεντρική Τράπεζα, να δημιουργηθεί ανεξάρτητη εταιρεία εκμετάλλευσης του αερίου με έλεγχο του διοικητικού της συμβουλίου από τους μετόχους και όχι από την κυβέρνηση, να διευκολυνθούν εταιρείες παροχής υπηρεσιών, να απλοποιηθούν οι διαδικασίες αδειοδοτήσεων και κρατικής εποπτείας για να μειωθεί η γραφειοκρατία, οι δημόσιοι υπάλληλοι να δουλεύουν και απογεύματα, οι εργαζόμενοι στα καταστήματα να δουλεύουν και σαββατοκυρίακα, να "ελευθεροποιηθεί" η αγορά ηλεκτρισμού, τηλεπικοινωνιών, παροχής νερού και φυσικού αερίου, τα μέτρα λιτότητας έπρεπε να παρθούν νωρίτερα. Απόψεις, βέβαια, που δεν είναι ούτε καινούργιες, ούτε πρωτότυπες, καθότι αποτελούν πάγιες θέσεις εργοδοτικών και τραπεζιτικών κύκλων και νεοφιλελεύθερων πολιτικών και αρθρογράφων. Το εκπληκτικό, όμως, είναι πως σε μια συνοπτική συνέντευξη τις έβαλε όλες μαζί σαν ριπή πολυβόλου και χωρίς να μπει καν στον κόπο, όχι να αναφέρει κάποιες επιστημονικές έρευνες που να στηρίζουν αυτές τις απόψεις, αλλά ούτε καν να αρθρώσει κάποια επιχειρήματα για να τις στηρίξει πέραν από κάποιες κοινοτυπίες.

Είναι ξεκάθαρο ότι πραγματοποιείται, εδώ, μια πολιτική χρησιμοποίηση του κ Πισσαρίδη για να προωθηθούν συγκεκριμένες θέσεις των κύκλων του κεφαλαίου για την οικονομία και τη διαχείρισή της, μέσα από την εκμετάλλευση του κύρους που του προσδίδει το Νόμπελ. Αυτές μπορεί να είναι πιθανότατα και οι πολιτικές θέσεις του κ. Πισσαρίδη, οπόταν ο ίδιος, προφανώς, θεωρεί ότι δεν υπάρχει πρόβλημα. Όμως, η "δεξαμενή κύρους" που προκύπτει από ένα Νόμπελ που μοιράστηκε με άλλους δυο ο κ. Πισσαρίδης σε μια εργασία, δεν είναι απεριόριστη. Αν κάποιοι θεωρούν ότι, επειδή ο κ Πισσαρίδης βραβεύτηκε για τη συμμετοχή του σε μια έρευνα, για ένα πολύ συγκεκριμένο και εξειδικευμένο θέμα, οι απόψεις του, γενικά, για διάφορα θέματα

μπορούν να περνιούνται αυτονόητα ως "η επιστημονική θέση", τότε θα πρέπει να το ξανασκεφτούν. Αν και ο ίδιος απέκτησε τέτοιου είδους ψευδαισθήσεις, στην ουσία εκτίθεται μόνος του και υποβαθμίζει την ακαδημαϊκή του υπόσταση.

Επειδή, όποια και αν είναι η άποψη μας για την αστική επιστήμη της πολιτικής οικονομίας, το πλαίσιο της και την τεχνικοποίηση της στα σύγχρονα οικονομικά, υπάρχει η έρευνα, η μεθοδολογία, η εξειδίκευση, πέραν από τα νεοφιλελεύθερα δόγματα και παραληρήματα. Από τη στιγμή που ο Πισσαρίδης και αυτοί που τον προωθούν, επικαλούνται την ιδιότητά του ως βραβευμένου ακαδημαϊκού, τότε οφείλουν να περιοριστούν στο συγκεκριμένο πεδίο για το οποίο έκανε έρευνα, την ανεργία. Για τα άλλα ζητήματα υπάρχουν άλλοι σοβαρότεροι επιστήμονες όπως πχ ο Sen, ο Stiglitz, και πιο πρόσφατα ο Krugman, που πήραν επίσης το συγκεκριμένο βραβείο και τα συμπεράσματα των οποίων δεν συνηγορούν σε λιγότερο δημόσιο ελέγχο στις τράπεζες και τις αγορές, ιδιωτικοποιήσεις και υφεσιακές πολιτικές λιτότητας στη σημερινή κρίση. Οπόταν, θα είναι καλό να ενημερώσει κάποιος τους επιχειρηματικούς και τραπεζιτικούς κύκλους ότι για να μετατρέψουν τις πατάτες σε αγγούρια θέλουν δουλειά πολλή...

Φικρής

ΚΙΝΗΜΑΤΑ

Η εκκένωση της κατάληψης του Occupy στην «νεκρή ζώνη» και το νέο κίνημα νεολαίας

Την Παρασκευή το βράδυ έγινε η επιχειρήση βίαιης έξωσης του κινήματος Occupy the Buffer Zone από το σε αχρησία για πάνω από 40 χρόνια κτίριο ιδιοκτησίας της Μητρόπολης Κύκκου. Με βάση τα δεδομένα τα οποία υπάρχουν, φαίνεται ότι τελικά η ε/κ πλευρά κέρδισε μερικά μέτρα στην νεκρή ζώνη, αφού τόσο η τ/κ πλευρά όσο και ο ΟΗΕ αναγνώρισαν, ξαφνικά, ότι το κτίριο άνηκε στην «απ' εδώ πλευρά». Αυτή η αναγνώριση σημαίνει ντε φάκτο ότι πλέον το κτίριο θα μπορούσε να επιστρέψει στον ιδιοκτήτη του, την Εκκλησία. Η κίνηση τόσο του ΟΗΕ, όσο και των τ/κ αρχών ενδέχεται να πήγαζε από δυσφορία για την χρήση του χώρου, χωρίς δικό τους έλεγχο. Για ένα διάστημα υπήρχαν πάντως φήμες ότι ο ΟΗΕ ανεχόταν την κατάληψη, μετά από πίεση από την διαπραγματευτική ομάδα - σε αντίθεση με την στρατιωτική που

έχει την επίβλεψη του χώρου. Στην ε/κ πλευρά, πέρα από την αξία του κτιρίου και του χώρου οικονομικά, ένα από τα κίνητρα που ενδεχομένως έσπρωξε την αστυνομία στην διαδικασία έξωσης των καταληψιών, πρέπει να ήταν και η πορεία σταθεροποίηση της κατάληψης και η χρήση του χώρου, πλέον σαν σημείου αναφοράς και επαφής τόσο ακτιβιστων των δύο κοινοτήτων, όσο και του εναλλακτικού χώρου ευρύτερα. Είχε αρχίσει να εκπέμπει ραδιόφωνο μέσω ίντερνετ ενώ άρχισε να λειτουργεί και μαθητικό καφενείο από την ομάδα "Σκαπούλα". Σε αυτό το πλαίσιο, η όποια ελπίδα ότι η κατάληψη θα οδηγείτο στην αυτοδιάλυση, έσβησε και άρα οι ιδιοκτήτες, αλλά και οι δυνάμεις καταστολής, έπρεπε να πάρουν μέτρα πριν επεκταθεί το φαινόμενο. Οι εφημερίδες αντιμετώπισαν το γεγονός μέσα από τις αστυνομικές ανακοινώσεις. Ο αντίλογος φαίνεται να ήρθε μέσα από το ίντερεντ και την μπλοκόσφαιρα. Και σε αυτό το πλαίσιο η πλειοψηφία των τηλεοπτικών μεταδόσεων, το βράδυ του Σαββάτου, είχε μια πιο θετική προσέγγιση με εξαίρεση βέβαια τον Αντένα, ο οποίος έφτασε σε νέο επίπεδο υστερίας με τον τίτλο : «ναρκωτικά, όργια και όπλα». Στις εβδομαδιαίες εφημερίδες η Μάχη τήρησε το επίπεδο της με τον τίτλο: «Σόδομα και Γόμορρα». Αξιοσημείωτη αποστασιοποίηση και από το δήμαρχο Λευκωσίας, του οποίου η ρητορική για «καθαριότητα» φάνηκε να αντικατοπτρίζεται κάπως στις αστυνομικές ανακοινώσεις: τελικά ο κ. Γιωρκατζης τήρησε αποστάσεις μιλώντας και για «όνειρα» της νεολαίας. Υπάρχουν πληροφορίες ότι η αποστασιοποίηση του, ήταν και αποτέλεσμα πιέσεων από φιλελεύθερους γονείς των οποίων τα παιδιά ήταν εμπλεκόμενα. Όπως πιο παλιά και με τον χώρο της Φανερωμένης. Αξίζει να αναφερθεί και μια διαφοροποίηση στον χώρο της αριστεράς: η Χαραυγή ακολούθησε την διαδικασία ανατύπωσης της αστυνομικής ανακοίνωσης, ενώ η online έκδοση της Γνώμης θεώρησε την κίνηση της αστυνομίας ύποπτη και στήριξε το κίνημα occupy.

Ίσως το πιο ενδιαφέρον, όμως, να ήταν ακριβώς η εμφάνιση και πάλι μιας τάσης αμφισβήτησης μέσα στην νεολαία που φαίνεται διαχέεται αυτή την περίοδο. Σύμπτωμα αυτών των τάσεων ήταν και η οργάνωση εναλλακτικού ροκ φεστιβάλ στην Πλατεία Ηρώων, στη Λεμεσό στις 31 Μαρτίου σε σύνδεση με τις παγκόσμιες εκδηλώσεις ενάντια στον καπιταλισμό και την εμπορευματικοποίηση. Λινκς με τις βασικές πληροφορίες και σχολια: http://www.epanenosi.com/index.php/archives/1585 http://anafentos.blogspot.com/2012/04/blog-post.htm

ΔΙΕΘΝΗ

Λιβύη: Μάχες δυτικά, διαδηλώσεις και ένταση ανατολικά

Νέα εστία μαχών ξέσπασε στην Δυτική Λιβύη γύρω από την πόλη Zawara. Οι μάχες εδώ εκφράζουν πιο έντονα το γεγονός ότι η κατάληψη της Τρίπολης και ο μετέπειτα θάνατος του Καντάφι, απλώς πάγωσαν μια διαδικασία συγκρούσεων που βρίσκεται, συνεχώς, κάτω από μια λεπτή επιφάνεια. Η Zawara, της οποίας οι κάτοικοι είναι Βέρβεροι, σε αντίθεση με τους Άραβες των γειτονικών πόλεων και χωριών, καταλήφθηκε από τους αντικανταφικούς τον Φερβαρη του 2011 και μετά ανακαταλήφθηκε από τους κανταφικούς. Ακολούθως, στο τέλος του Αυγούστου έγιναν σκληρές μάχες στην περιοχή και οι κανταφικοί δεν φάνηκε να υποχωρούν, ακόμα και όταν η γενική επίθεση των αντιπάλων τους έφτανε μέχρι την Τρίπολη. Στις νέες συγκρούσεις φαίνεται να εμπλέκονται οι παλιοί αντίπαλοι με τον μανδύα τώρα των τοπικών πολιτοφυλακών. Έτσι οι αντικανταφικοί με έδρα την Zawara πολεμούν τους κανταφικούς των γύρω περιοχών και πάλι. Τα διεθνή πρακτορεία αναφέρουν ότι η περιοχή έχει μια έντονη ιστορία διαμάχης από πέρσι, χωρίς ωστόσο επέκταση στο πως μεταφράζεται η αντιπαραθεση σήμερα.
http://angryarab.net/2012/04/05/when-nato-liberates-2/

Στην ανατολική Λιβύη έγινε νέα διαδήλωση στην Βεγγάζη ενάντια στους ένοπλους, οι οποίοι εξακολουθούν να ελέγχουν δημόσια κτίρια και υπηρεσίες, ενώ σε μια πιο μικρή πόλη, την Derna φαίνεται να έχει ξεσπάσει έντονη διαμάχη ανάμεσα στους ισλαμιστές και τους αντίπαλους τους με απειλές, δολοφονίες και ανατινάξεις αυτοκινήτων ως προειδοποίηση.
http://www.uruknet.info/?p=m87084&hd=&size=1&l=e

Απλώνεται το αίτημα για λογοδοσία σχετικα με την Διαπλοκή οικονομικών συμφερόντων: Παραιτήθηκε και ο Μπόσι στην Ιταλία

Μπορεί οι τράπεζες να έχουν καταφέρει να επιχορηγηθούν από τα κράτη για την κερδοσκοπία τους, αλλά το δημόσιο αίσθημα για το σκάνδαλο φαίνεται να εκφράζεται ή να γίνεται προσπάθεια να ικανοποιηθεί με εστιάσεις σε δημόσιους αξιωματούχους οι οποίοι έχουν διαπλεκομενα οικονομικά συμφέροντα. Μετά από ανάλογες συζητήσεις στην Γερμανία, Ελβετία και Ιρλανδία, το σκηνικό έφτασε και

στην Ιταλία, όπου ο ηγέτης της Λεύκας του Βορρά αναγκάστηκε να παραιτηθεί όταν φάνηκε ότι είχε χρησιμοποιήσει δημόσια χρήματα για ιδιωτικούς λόγους

Ο ίδιος ο Μπόσι βέβαια κατηγόρησε, όπως και ο Μπερλουσκόνι πριν, τους αντίπαλούς του για επίθεση εναντίον του και σίγουρα η παραίτησή του - μόνιμη ή προσωρινή - διευκολύνει τον Μ. Μόντι. Αλλά το θέμα, μάλλον, αφορά την ευρύτερη ευαισθησία της κοινής γνώμης για την διαπλοκή πια, καθώς η κρίση απλώνεται από τις ιερογλυφικές αναφορές στα spreads αγορών στην καθημερινότητα.

http://www.euronews.com/2012/04/06/main-italian-opposition-leader-quits-amid-corruption-scand

Αμήχανοι θεσμοί: Η Ε.Ε. κοιτάζει τις αγορές, τις κάλπες και τους δρόμους

Η απαισιοδοξία ξαναγύρισε πάλι στον ευρωπαϊκό ορίζοντα. Η πιθανότητα ή κρίση στην Ισπανία και την Πορτογαλία - και μετά στην Ιταλία - να εξελιχθεί σε «ελληνική», αφού η λιτότητα δεν παράγει ανάπτυξη και οι «αγορές» δεν συμπεριφέρονται ορθολογικά, αλλά και με κίνητρο τις επενδύσεις σε χρεοκοπίες, είναι και πάλιν στο προσκήνιο. Και το φόντο των ανακεφαλαιοποιήσεων των τραπεζών είναι από μόνο του ένα ορόσημο με δικά του προβλήματα.

Στο βάθος υπάρχει αναμονή: οι εκλογές στην Γαλλία αν και εμφανίζονται σαν εκλογές ρουτίνας, αρχίζουν να θέτουν το ερώτημα αν θα υπάρξει διαφοροποίηση με την εκλογή του σοσιαλιστή Όλαντ, με φόντο την σχετικά θεαματική άνοδο του υποψήφιου της άκρας αριστεράς, ο οποίος φαίνεται να ξεπερνά την Λε Πεν. Και φυσικά, η «ανησυχία» απλώνεται και στην Βαλκανική: την Κυριακή το αθηναϊκό Βήμα κατέγραφε το άγχος από τις δημοσκοπήσεις – φαίνεται ότι υπάρχει πιθανότητα να μην συγκροτηθεί αυτοδυναμία με τα δυο «μεγάλα» κόμματα [ΝΔ, ΠΑΣΟΚ].

Στις ΗΠΑ, η ισχνή ανάπτυξη, η οποία επιχορηγείται από την πολιτική της Κεντρικής Τράπεζας για φτηνό χρήμα, μπορεί να διαρκέσει μέχρι το φθινόπωρο και να επανεκλέγει ο Ομπάμα, αλλά είναι δύσκολο να δει κάποιος αυτήν την διαδικασία να βοηθα την διεθνή οικονομία. Μάλλον οι αμερικανοί εύχονται να μην επιστρέψει πίσω η κρίση την οποία είχαν εξάγει από το 2008. Αν ελαττωθεί η ανάπτυξη στα «εργοτάξια» του πλανήτη - στην Κίνα λ.χ. - τότε η μείωση της παγκόσμιας ανάπτυξης θα γυρίσει πίσω σαν πρόβλημα στην Δύση. Όποτε η πίεση για μετατόπιση από την σκληρή πειθαρχία σε νέο κύκλο κεϋνσιανών επενδύσεων είναι πιθανή σαν απάντηση σε ενδεχόμενη εκλογική πίεση, αλλά και πίεση από τον Δρόμο.

Όταν καταρρέουν τα χρηματιστήρια υπάρχουν και τα ευχάριστα: οι πλούσιοι έχασαν 9.1 δις

Οι 20 πιο πλούσιοι άνθρωποι στον κόσμο, έχασαν ένα συνολικό πόσο γύρω στα 9.1 δις δολάρια την περασμένη εβδομάδα όταν οι διεθνείς αγορές σημείωσαν δραματική πτώση στο πλαίσιο της αναζωπύρωσης των ανησυχιών για την κρίση του χρέους στην ευρωζώνη. Οι διεθνείς αγορές άρχισαν να υποχωρούν μετά από τα φτωχά αποτελέσματα στη πώληση χρεογράφων της Ιταλίας και της Ισπανίας. Αυτά τα αποτελέσματα άρχισαν να δημιουργούν και πάλι ανησυχίες για την πιθανότητα να χρειαστούν και αυτές οι χώρες διεθνή στήριξη για καλύψουν τα χρέη τους και την ανάγκη χρηματοδότησης τους

http://rt.com/business/news/billionaires-markets-drop-losses-451/